Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (osmo vijeće)

3. svibnja 2018.*

„Žig Europske unije – Postupak za proglašavanje žiga ništavim – Trodimenzionalni žig Europske unije – Oblik dijela umjetnog zgloba kuka – Figurativni žig Europske unije koji prikazuje oblik dijela umjetnog zgloba kuka – Žig Europske unije koji se sastoji od nijanse ružičaste – Povlačenje zahtjevâ za proglašavanje žiga ništavim i obustava postupaka za proglašavanje žiga ništavim – Pravno sredstvo nositelja žiga radi poništenja odluka o obustavi postupka – Nedopuštenost pravnog sredstva pred žalbenim vijećem – Članak 59. Uredbe (EZ) br. 207/2009 (koji je postao članak 67. Uredbe (EU) 2017/1001)”

U spojenim predmetima T-193/17, T-194/17 i T-195/17,

CeramTec GmbH, sa sjedištem u Plochingenu (Njemačka), koji su u početku zastupali A. Renck i E. Nicolás Gómez, a zatim A. Renck, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupa D. Hanf, u svojstvu agenta,

tuženika,

druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent pred Općim sudom, jest

C5 Medical Werks, sa sjedištem u Grand Junctionu, Colorado (Sjedinjene Američke Države), koji zastupa S. Naumann, odvjetnik,

povodom tužbi podnesenih protiv odluka trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. veljače 2017. (predmeti R 929/2016-4, R 928/2016-4 i R 930/2016-4) koje se odnose na postupke za proglašavanje žigova ništavim između društava C5 Medical Werks i CeramTec,

OPĆI SUD (osmo vijeće),

u sastavu: A. M. Collins, predsjednik, R. Barents i J. Passer (izvjestitelj), suci,

tajnik: I. Dragan, administrator,

uzimajući u obzir tužbe podnesene tajništvu Općeg suda 27. ožujka 2017.,

uzimajući u obzir EUIPO-ove odgovore na tužbu podnesene tajništvu Općeg suda 13. lipnja 2017.,

uzimajući u obzir intervenijentove odgovore na tužbu podnesene tajništvu Općeg suda 7. lipnja 2017.,

* Jezik postupka: engleski

uzimajući u obzir odluku predsjednika osmog vijeća Općeg suda od 14. prosinca 2017. o spajanju predmeta T-193/17 do T-195/17 u svrhu usmenog postupka i donošenja odluke kojom se završava postupak,

nakon rasprave održane 17. siječnja 2018.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Tužitelj, društvo CeramTec GmbH, nositelj je sljedećih žigova Europske unije:

– trodimenzionalnog žiga br. 10214179 u ružičastoj boji Pantone 677 C:

– figurativnog žiga br. 10214112 u ružičastoj boji Pantone 677 C:

– i žiga br. 10214195 u ružičastoj boji Pantone 677 C:

.

2 Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) registrirao je te žigove, kako su gore navedeni, 20. lipnja, 12. travnja i 26. ožujka 2013. na temelju razlikovnog karaktera stečenog uporabom kao žigova Europske unije za proizvode iz razreda 10. Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen, a koji odgovaraju sljedećem opisu: „Keramički dijelovi za implantate za

osteosintezu, zamjene za površine zglobova, proširivači za kosti; kuglice za zglobove kukova, školjke/pločice za zglobove kukova i dijelovi za zglobove koljena; svi naprijed navedeni proizvodi za prodaju proizvođačima implantata”.

3 Intervenijent C5 Medical Werks je 31. siječnja 2014. na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 od 26. veljače 2009. o žigu Europske unije (SL 2009., L 78, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str 226.), kako je izmijenjena (zamijenjena Uredbom (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (SL 2017., L 154, str. 1.)), EUIPO-u podnio zahtjeve za proglašavanje tužiteljevih žigova ništavima (u daljnjem tekstu: osporavani žigovi). Ti zahtjevi temeljili su se na razlozima iz članka 7. stavka 1. točaka (a) do (e) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 7. stavak 1. točke (a) do (e) Uredbe 2017/1001), s time da se svaka odredba tumačila u vezi s člankom 52. stavkom 1. točkom (a) te Uredbe (koji je postao članak 59. stavak 1. točka (a) Uredbe 2017/1001), kao i na razlogu zle vjere u smislu članka 52. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 59. stavak 1. točka (b) Uredbe 2017/1001).

4 Intervenijent je podnio svoje zahtjeve za proglašavanje žigova ništavima kao odgovor na dvije tužbe zbog povrede koje je tužitelj na temelju osporavanih žigova podnio 11. i 13. prosinca 2013. Landgerichtu Stuttgart (Zemaljski sud u Stuttgartu, Njemačka) i tribunalu de grande instance de Paris (Okružni sud u Parizu, Francuska).

5 Intervenijent je 7. travnja 2016. obavijestio EUIPO da je 15. veljače 2016. u odgovoru na tužbu zbog povrede tribunalu de grande instance de Paris (Okružni sud u Parizu) podnio protutužbe za proglašavanje osporavanih žigova ništavima i da povlači svoje zahtjeve za proglašavanje žigova ništavima pred EUIPO-om, bez utjecaja na bilo koji budući sudski postupak.

6 Odjel za poništaje 21. travnja 2016. obustavio je postupke i naložio intervenijentu snošenje tužiteljevih troškova u vezi s postupcima za proglašavanje žigova ništavima.

7 Tužitelj je 19. svibnja 2016. podnio tri žalbe protiv odluka Odjela za poništaje o obustavi postupaka, osobito ističući to da je za obustavu postupaka, nakon intervenijentova odustanka, potreban njegov pristanak, da je do povlačenja zahtjeva došlo u naprednom stadiju postupka i da mu nije omogućeno dobivanje pozitivne odluke o valjanosti osporavanih žigova. Nadalje, tim se povlačenjem zloupotrebljava postupak.

8 Trima odlukama donesenima 15. veljače 2017. u predmetima R 929/2016-4, R 928/2016-4 i R 930/2016-4 (u daljnjem tekstu: pobijane odluke) četvrto žalbeno vijeće odbilo je tužiteljeve žalbe kao nedopuštene, uz zaključak da je odlukama Odjela za poništaje od 21. travnja 2016. udovoljeno tužiteljevim zahtjevima.

9 Žalbeno vijeće u biti je utvrdilo da odluke Odjela za poništaje od 21. travnja 2016. nisu imale nikakve negativne posljedice za status osporavanih žigova i da nisu bile „odluke kojima nije udovoljeno zahtjevima jedne od stranaka” jer su žigovi i dalje bili upisani u EUIPO-ov registar i jer je intervenijentu naloženo snošenje tužiteljevih troškova.

10 Osim toga, žalbeno vijeće ocijenilo je da su zahtjevi za povlačenje sastavljeni uz poštovanje pravila postupka i da su zbog njih tužbe za proglašavanje žigova ništavima postale bespredmetne. Nadalje, članak 56. stavak 1. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 63. stavak 1. Uredbe 2017/1001) ne dopušta nositelju žiga da traži donošenje pozitivne odluke o valjanosti svojeg žiga.

11 Također, nijedna odredba Uredbe br. 207/2009 ili Uredbe Komisije (EZ) br. 2868/95 od 13. prosinca 1995. o provedbi Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 o žigu Zajednice (SL 1995., L 303, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 84.) (koju je ukinula Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/1430 od 18. svibnja 2017. o dopuni Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009 o žigu Europske unije i kojom se stavljaju izvan snage uredbe Komisije (EZ) br. 2868/95 i (EZ) br. 216/96

(SL 2017., L 205, str. 1.)) ne govori u prilog mišljenju prema kojem bi za povlačenje zahtjeva druge stranke u postupku bio potreban pristanak nositelja osporavanog žiga. Suprotni tužiteljevi argumenti koji se temelje, s jedne strane, na teoriji o nastavljanju postupka za proglašavanje žiga ništavim nakon odricanja od spornog žiga i, s druge strane, na primjeni načelâ postupovnog prava općepriznatih u državama članicama, na koja se upućuje u članku 83. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 107. Uredbe 2017/1001), odnose se na različite i stoga neusporedive situacije.

12 Naposljetku, žalbeno vijeće zaključilo je da intervenijentovo podnošenje zahtjevâ za proglašavanje žigova ništavima ne može biti zlouporaba jer su ti zahtjevi podneseni prvi i da je još manje vjerojatno da je njihovo povlačenje u kasnijem stadiju zlouporaba. Prema mišljenju žalbenog vijeća, na eventualnu „štetu" u vezi s iznosima tužiteljevih troškova primjenjuje se članak 85. stavak 3. Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 109. stavak 4. Uredbe 2017/1001).

Zahtjevi stranaka

13 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

– poništi pobijane odluke;

– naloži EUIPO-u ili intervenijentu, ako intervenira, snošenje troškova.

14 EUIPO od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbe;

– naloži tužitelju snošenje EUIPO-ovih troškova.

15 Intervenijent od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbe;

– naloži tužitelju snošenje intervenijentovih troškova;

– naloži tužitelju snošenje vlastitih troškova.

Pravo

16 U potporu svojim tužbama tužitelj navodi dva tužbena razloga, koji se temelje na povredi članaka 59. i 75. Uredbe br. 207/2009 (koji su postali članci 67. i 94. Uredbe 2017/1001), s jedne strane, i članaka 75. i 83. Uredbe br. 207/2009, s druge strane.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 59. i 75. Uredbe br. 207/2009

Prvi dio prvog tužbenog razloga, koji se temelji na pogrešnom tumačenju pojma odluke kojom nije udovoljeno zahtjevima jedne od stranaka

17 Prvi tužbeni razlog podijeljen je u dva dijela. U prvom dijelu tužitelj prigovara žalbenom vijeću da je pogrešno protumačilo pojam odluke kojom nije udovoljeno zahtjevima jedne od stranaka. Žalbeno vijeće nije uzelo u obzir negativne posljedice u vezi s nedonošenjem konačne odluke o meritumu, koja bi, s obzirom na svoju pravomoćnost, bila prepreka podnošenju novog zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim u skladu s člankom 56. stavkom 3. i člankom 100. stavkom 2. Uredbe br. 207/2009 (koji su

postali članak 63. stavak 3. i članak 128. stavak 2. Uredbe 2017/1001). Stoga tužitelj nije imao pravni interes za vođenje postupka pred EUIPO-om i uskraćena mu je pravna sigurnost koja bi spriječila intervenijenta da podnese istovjetnu tužbu pred tribunalom de grande instance de Paris (Okružni sud u Parizu).

18 S tim u vezi intervenijent se poziva osobito na presudu od 24. ožujka 2011., Ferrero/OHIM (C-552/09 P, EU:C:2011:177, t. 39. do 44.), u kojoj je Sud priznao da su negativne posljedice u vezi s nepostojanjem konačne odluke o meritumu, nakon odricanja od žiga, relevantne za ocjenu tužiteljeva pravnog interesa za vođenje postupka.

19 EUIPO i intervenijent osporavaju tužiteljeve tvrdnje.

20 Prva rečenica članka 59. Uredbe br. 207/2009 glasi „(s)vaka stranka u postupku u kojem je donesena odluka kojom nije udovoljeno njezinim zahtjevima, može podnijeti žalbu”.

21 Iz te odredbe proizlazi to da, kada je donesena odluka kojom je udovoljeno zahtjevima jedne od stranaka, ona ne može podnijeti žalbu protiv te odluke žalbenom vijeću.

22 Osim toga, iz ustaljene sudske prakse proizlazi to da tužitelj mora imati pravni interes za poništenje pobijanog akta (presude od 14. rujna 1995., Antillean Rice Mills i dr./Komisija, T-480/93 i T-483/93, EU:T:1995:162, t. 59. i od 16. rujna 2004., Metro-Goldwyn-Mayer Lion/OHIM – Moser Grupo Media (Moser Grupo Media), T-342/02, EU:T:2004:268, t. 44.). Taj interes postoji samo ako poništenje tog akta može samo po sebi imati pravne posljedice (vidjeti u tom smislu presudu od 24. lipnja 1986., AKZO Chemie i AKZO Chemie UK/Komisija, 53/85, EU:C:1986:256, t. 21.).

23 Žalbeno vijeće u točkama 12. i 14. pobijanih odluka pravilno je ocijenilo da odluke kojima je Odjel za poništaje obustavio postupke za proglašavanje žiga ništavim nisu naštetile tužitelju jer su osporavani žigovi i dalje upisani u EUIPO-ov registar. Žalbeno vijeće također je pravilno zaključilo da su, zbog povlačenja zahtjevâ za proglašavanje žigova ništavima, postupci postali bespredmetni i da više nije nužno izrijekom odlučiti o odbijanju tih zahtjeva.

24 Međutim, tužitelj prigovara žalbenom vijeću da nije uzelo u obzir „druge negativne posljedice” koje nužno podrazumijeva obustava postupka. Naime, on je postigao slabiji rezultat od onoga koji je tražio svojim zahtjevima jer se samo konačnom odlukom o meritumu može spriječiti to da ista stranka podnese drugi zahtjev za proglašavanje tog istog žiga ništavim na temelju istih razloga pred tribunalom de grande instance de Paris (Okružni sud u Parizu).

25 Tužitelj temelji svoje razloge na teoriji o nastavljanju postupka za proglašavanje žiga ništavim nakon odricanja od spornog žiga, kako ona proizlazi iz presude od 24. ožujka 2011., Ferrero/OHIM (C-552/09 P, EU:C:2011:177, t. 39. do 44.).

26 Međutim, ta sudska praksa ne može se primijeniti u ovom predmetu, kao što je to žalbeno vijeće pravilno zaključilo u točki 19. pobijanih odluka.

27 Naime, suprotno ovom predmetu, presuda od 24. ožujka 2011., Ferrero/OHIM (C-552/09 P, EU:C:2011:177) odnosila se na postupovni položaj podnositelja zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim, a ne na onaj nositelja spornog žiga. Kao što je to EUIPO pravilno zaključio, u tom predmetu povučen je osporavani žig, a ne zahtjev za utvrđivanje ništavosti.

28 Također treba napomenuti to da u predmetu u kojem je donesena presuda od 24. ožujka 2011., Ferrero/OHIM (C-552/09 P, EU:C:2011:177) odricanje od osporavanog žiga nije samo po sebi bilo takve prirode da tužiteljevu tužbu učini bespredmetnom te je on i dalje imao interes za ishođenje ukidanja pobijane presude i poništenja osporavane odluke jer učinci odricanja od žiga i proglašavanja žiga ništavim nisu isti. Naime, dok žig Europske unije kojeg se odreklo prestaje proizvoditi svoje

učinke od dana kada je to odricanje registrirano, za žig Europske unije proglašen ništavim smatra se da od samog početka nije proizvodio nikakve učinke, u skladu s člankom 54. stavkom 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 40/94 o žigu Zajednice (SL 1994., L 11, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 84.) (koji je postao članak 55. stavak 2. Uredbe br. 207/2009, a koji je postao članak 62. stavak 2. Uredbe 2017/1001). Stoga je tužitelj tužbom mogao ostvariti određenu korist (presuda od 24. ožujka 2011., Ferrero/OHIM, C-552/09 P, EU:C:2011:177, t. 42. do 44.).

29 U ovom slučaju, da je tužitelj ishodio odbijanje zahtjevâ za proglašavanje žigova ništavim, to ne bi imalo nikakve posljedice za status osporavanih žigova jer bi oni i dalje bili upisani u EUIPO-ov registar, i to od dana od kojeg su registrirani.

30 Također treba utvrditi da tužitelj pogrešno tumači presudu od 24. ožujka 2011., Ferrero/OHIM (C-552/09 P, EU:C:2011:177), navodeći da je Sud u tom predmetu presudio da su „druge negativne posljedice" koje uključuje nepostojanje konačne odluke o meritumu važne za ocjenjivanje pravnog interesa za nastavak postupka. Naime, Sud je samo utvrdio, kao što je to navedeno u točki 28. ove presude, da se za žig koji je proglašen ništavim smatra da od početka ne proizvodi nikakve učinke, u skladu s člankom 54. stavkom 2. Uredbe br. 40/94, sa svim pravim posljedicama koje podrazumijeva takva ništavost.

31 Nadalje, tužiteljevo obrazloženje prema kojem on ima pravni interes da se nastave postupci za proglašavanje žiga ništavim zbog paralelnih postupaka pred nacionalnim sudovima protivno je ustaljenoj sudskoj praksi prema kojoj interes za poništenje pobijanog akta mora biti stvaran i postojeći (vidjeti presudu od 17. rujna 1992., NBV i NVB/Komisija, T-138/89, EU:T:1992:95, t. 33. i navedenu sudsku praksu), što se ocjenjuje na dan podnošenja tužbe (presude od 16. prosinca 1963., Forges de Clabecq/Visoka ovlast, 14/63, EU:C:1963:60, str. 748. i od 25. ožujka 2015., Evropaïki Dynamiki/EASA, T-297/09, neobjavljena, EU:T:2015:184, t. 41.). Ako se interes koji tužitelj navodi odnosi na budući pravni položaj, on mora dokazati da je ugroženost tog položaja već izvjesna. Stoga se tužitelj ne može pozivati na buduće i neizvjesne pravne položaje kako bi opravdao svoj pravni interes da zatraži poništenje pobijanog akta (vidjeti u tom smislu presudu od 17. rujna 1992., NBV i NVB/Komisija, T-138/89, EU:T:1992:95, t. 33. i navedenu sudsku praksu).

32 Naime, poništenje odluka Odjela za poništaje od 21. travnja 2016. ne bi nužno bilo dovelo do povoljnije odluke o meritumu u vezi s valjanosti osporavanih žigova i stoga se pravni interes na koji se poziva tužitelj odnosi na budući i neizvjestan pravni položaj.

33 S tog gledišta, kao što je to žalbeno vijeće pravilno navelo u točki 15. pobijanih odluka, pitanje je li riječ o oduci kojom se ne udovoljava tužiteljevim zahtjevima treba ocijeniti u odnosu na taj postupak, a ne usporedbom s drugim postupcima ili u vezi s njima. Stoga se treba složiti s obrazloženjem žalbenog vijeća prema kojem je postojanje drugih postupaka pred sudovima za žigove EU-a bez utjecaja na pretpostavke dopuštenosti tužbe pred tim vijećem.

34 Naposljetku, nije nužno odgovoriti na tužiteljev argument prema kojem povlačenje zahtjevâ za proglašavanje žiga ništavim ne bi imalo svojstvo pravomoćne odluke u postupku pred tribunalom de grande instance de Paris (Okružni sud u Parizu). Naime, kao što je to naveo EUIPO, navodi žalbenog vijeća u vezi s teorijom o učinku pravomoćnosti izneseni su podredno i ne utječu na zakonitost pobijane odluke.

35 S obzirom na naprijed navedeno, treba zaključiti da žalbeno vijeće nije počinilo pogrešku koja se tiče prava kada je zaključilo da je odlukama Odjela za poništaje udovoljeno tužiteljevim zahtjevima u smislu članka 59. Uredbe br. 207/2009.

36 Stoga prvi dio prvog tužbenog razloga treba odbiti.

Drugi dio prvog tužbenog razloga, koji se temelji na nedostatnom obrazloženju

37 U točki 54. tužbi tužitelj se pita je li žalbeno vijeće uistinu upućivalo na uvjet dopuštenosti iz članka 59. Uredbe br. 207/2009, u kojem se koristi pojam „adversely affected" („kojom nije udovoljeno njezinim zahtjevima"), kada je više puta upotrijebilo pojam „negatively affected" ([negativno] utjecalo).

38 Nadalje, tužitelj žalbenom vijeću prigovara da nije na zadovoljavajući način ocijenilo argumente u vezi s negativnim posljedicama nepostojanja konačnih odluka o biti spora.

39 EUIPO i intervenijent osporavaju te argumente.

40 Treba podsjetiti na to da članak 75. Uredbe br. 207/2009 EUIPO-u propisuje obvezu da navede razloge svojih odluka. Prema ustaljenoj sudskoj praksi, ta obveza obrazlaganja ima jednak opseg kao i ona koja proizlazi iz članka 296. UFEU-a, prema kojoj zaključci autora akta moraju biti jasni i nedvosmisleni te imaju dvostruk cilj, a to je da omoguće, s jedne strane, zainteresiranim osobama da se upoznaju s razlozima poduzimanja mjere kako bi mogle zaštititi svoja prava i, s druge strane, sudu Europske unije da izvrši svoj nadzor nad zakonitošću odluke (vidjeti presude od 6. rujna 2012., Storck/OHIM, C-96/11 P, neobjavljenu, EU:C:2012:537, t. 86. i navedenu sudsku praksu i od 2. travnja 2009., Zuffa/OHIM (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP), T-118/06, EU:T:2009:100, t. 19. i navedenu sudsku praksu).

41 To je bio slučaj u ovom predmetu. Naime, iz točaka 12. do 16. pobijanih odluka kao i iz njihova naslova, odnosno „Appellant not adversely affected", proizlazi to da je izraz „negatively affected" žalbeno vijeće upotrijebilo kako bi objasnilo pojam odluke kojom se ne udovoljava zahtjevima jedne od stranaka. Budući da je tužitelj mogao oblikovati svoje argumente u vezi s tim pojmom, osobito u dijelu A svojih zahtjeva, jasno je da je on razumio razloge koje je žalbeno vijeće iznijelo s tim u vezi u pobijanim odlukama.

42 Nadalje, tužitelj ne može prigovoriti žalbenom vijeću da je nedostatno obrazložilo osporavane odluke u dijelu koji se odnosi na pravne posljedice koje proizlaze iz nepostojanja konačne odluke o meritumu jer se teorija o nastavljanju postupka za proglašavanje žiga ništavim nakon odricanja od osporavanog žiga, kako proizlazi iz sudske prakse (presuda od 24. ožujka 2011., Ferrero/OHIM, C-552/09 P, EU:C:2011:177), ne primjenjuje u ovom predmetu.

43 Iz toga slijedi da je obrazloženje žalbenog vijeća omogućilo tužitelju da razumije razloge na kojima se temelje pobijane odluke i Općem sudu da izvrši svoj nadzor nad ocjenom osnovanosti odluke žalbenog vijeća s tim u vezi.

44 Treba također odbiti drugi dio prvog tužbenog razloga i stoga odbiti prvi tužbeni razlog u cijelosti.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članaka 75. i 83. Uredbe br. 207/2009

Prvi dio drugog tužbenog razloga, koji se temelji na pogrešnom tumačenju pojma načela postupovnog prava koja su općepriznata u državama članicama

45 Drugi tužbeni razlog podijeljen je u dva dijela. U prvom dijelu tužitelj navodi da je žalbeno vijeće pogrešno protumačilo pojam „načela postupovnog prava" iz članka 83. Uredbe br. 207/2009.

46 Tužitelj se poziva na taj članak u potporu svojoj tvrdnji da bi, u nedostatku odredbi u Uredbi br. 207/2009 o jednostranom povlačenju zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim, trebalo primijeniti načelo općepriznato u državama članicama, na temelju kojeg ne bi bilo moguće obustaviti postupak za proglašavanje žiga ništavim bez pristanka nositelja osporavanog žiga, bez obzira na stadij postupka.

47 Žalbeno vijeće pogrešno je odbilo primjenu članka 83. Uredbe br. 207/2009 samo na temelju toga što postupak za proglašavanje žiga ništavim pred nacionalnim uredima za žigove nije predviđen u određenim državama članicama Unije i što se načela primjenjiva u sudskim postupcima ne mogu primijeniti u postupcima pred žalbenim vijećima.

48 U svakom slučaju, pristanak nositelja osporavanog žiga uvijek bi bio potreban u slučaju povlačenja zahtjeva u naprednom stadiju postupka, i to radi izbjegavanja toga da stranka koja povlači zahtjev zloupotrebljava obustavu postupka.

49 EUIPO i intervenijent osporavaju tužiteljeve tvrdnje.

50 Članak 83. Uredbe br. 207/2009 propisuje da, ako ta uredba, provedbena uredba, uredba o pristojbama ili poslovnik ne sadržavaju neke odredbe o postupku, EUIPO uzima u obzir načela postupovnog prava koja su općepriznata u državama članicama. Ta se odredba primjenjuje samo u slučaju pravne praznine ili dvosmislenosti postupovnih odredbi (presude od 3. prosinca 2009., Iranian Tobacco/OHIM – AD Bulgartabac (Bahman), T-223/08, neobjavljena, EU:T:2009:481, t. 26. i od 13. rujna 2010., Travel Service/OHIM – Eurowings Luftverkehrs (smartWings), T-72/08, neobjavljena, EU:T:2010:395, t. 76.).

51 Treba utvrditi da u ovom slučaju postoje postupovne odredbe s tim u vezi. Naime, žalbeno vijeće pravilno je u točki 18. pobijanih odluka izrijekom uputilo na članak 85. stavak 3. Uredbe br. 207/2009, koji izrijekom uređuje posljedice povlačenja zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim. Taj članak propisuje da stranka koja okonča postupak povlačenjem zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim snosi pristojbe i troškove druge stranke. Kako je to EUIPO pravilno naveo, svrha te odredbe može se objasniti samo zakonodavčevom voljom da omogući jednostrano povlačenje zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim.

52 Nadalje, Odluka predsjedništva žalbenih vijeća 2009-1 od 16. lipnja 2009. o uputama strankama u postupku pred žalbenim vijećem ne predviđa nikakvo ograničenje za povlačenje zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim, već se u točki 3. dijela 1., naslovljenog „Povlačenje”, glave II., naslovljene „Dopuštenost pravnog lijeka”, navodi samo to da stranke mogu povući svoj „zahtjev za poništenje”.

53 Iako se na te upute ne upućuje izrijekom u članku 83. Uredbe br. 207/2009, one su izrađene na temelju Poslovnika žalbenih vijeća, na koji se upućuje u članku 83. Uredbe br. 207/2009. Nadalje, sudska praksa Suda spominje upute strankama u okviru spora o žigovima na isti način kao i Uredbu br. 207/2009 i njezinu provedbenu uredbu (vidjeti u tom smislu rješenje od 30. siječnja 2014., Fercal/OHIM, C-324/13 P, neobjavljeno, EU:C:2014:60, t. 11.).

54 Stoga se tužitelj pred žalbenim vijećem ne može pozivati na različite nacionalne odredbe u vezi s povlačenjem zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim i u isto vrijeme zanemariti upute strankama, premda se od njih traži da ih „savjesno slijede da bi se osiguralo učinkovito vođenje postupka”, u skladu s točkom 2. tih uputa.

55 Naposljetku, u točki 7.3.2. glave D, naslovljene „Poništenje”, u dijelu 1., naslovljenom „Postupovna pitanja”, Smjernica za ocjenu žigova Europske unije izrijekom je propisano da podnositelj zahtjeva za poništenje može povući svoj zahtjev u svakom trenutku u tijeku postupka i da EUIPO obavještava nositelja žiga o povlačenju, obustavlja postupak i donosi odluku o troškovima.

56 Iako je točno da te upute nisu obvezujući sudski akti, točno je i da je odluka br. EX-16-7 izvršnog direktora EUIPO-a od 1. veljače 2017. o donošenju tih smjernica također donesena na temelju Uredbe br. 207/2009, odnosno na temelju njezina članka 128. stavka 4. točke (a) (koji je postao članak 157. stavak 4. točka (a) Uredbe 2017/1001).

57 Iz toga slijedi da je pitanje koje proizlazi iz tužiteljeve argumentacije u ovom predmetu obuhvaćeno primjenjivim postupovnim odredbama i da se članak 83. Uredbe br. 207/2009 ne primjenjuje u ovom predmetu.

58 Čak i ako bi članak 83. Uredbe br. 207/2009 bio primjenjiv, nije sigurno da se o „načel(ima) postupovnog prava koja su (u tom području) općepriznata" može zaključiti na temelju nacionalnih odredbi i sudske prakse u vezi s građanskom postupkom jer su, unatoč jamstvima neovisnosti osiguranima njima i njihovim članovima, žalbena vijeća i dalje tijela EUIPO-a, a ne sudska tijela (presuda od 8. ožujka 2012., Arrieta D. Gross/OHIM – International Biocentric Foundation i dr. (BIODANZA), T-298/10, neobjavljena, EU:T:2012:113, t. 105.).

59 Kada je riječ o tužiteljevu argumentu da je intervenijent zlouporabio postupak jer je povukao svoje zahtjeve za proglašavanje žiga ništavim u naprednom stadiju postupka nakon što je podnio protutužbe pred tribunalom de grande instance de Paris (Okružni sud u Parizu), treba utvrditi kako slijedi.

60 Iz sudske prakse Suda proizlazi to da, prema članku 56. stavku 1. točki (a) Uredbe br. 207/2009 (koji je postao članak 63. stavak 1. točka (a) Uredbe 2017/1001), za zahtjev za proglašavanje žiga ništavim koji se temelji na apsolutnom razlogu ništavosti podnositelj zahtjeva ne mora dokazati pravni interes jer je svrha apsolutnih razloga za odbijanje registracije zaštita općeg interesa na kojem se temelje. Budući da EUIPO treba izvršiti ocjenu isključivo u vezi s općim interesima na kojima se temelje članak 7. stavak 1. točka (b) i (c) kao i članak 56. stavak 1. točka (a) Uredbe br. 207/2009, stvarni ili mogući gospodarski interes koji ima podnositelj zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim nije bitan te, prema tome, ne može biti riječi o „zlouporabi prava" podnositelja zahtjeva za proglašavanje žiga ništavim. Iz toga slijedi da pitanje zlouporabe prava nije važno u okviru postupka za proglašavanje žiga ništavim na temelju članka 56. stavka 1. točke (a) Uredbe br. 207/2009 (rješenje od 19. lipnja 2014., Donaldson Filtration Deutschland/ultra air, C-450/13 P, EU:C:2014:2016, t. 39., 42. i 46.).

61 *A fortiori*, ne može se ocijeniti da je intervenijentova odluka o povlačenju njegovih zahtjeva za proglašavanje žigova ništavima proizišla iz namjere „zloupotrebljavanja obustave postupka", kako to tvrdi tužitelj.

62 U svakom slučaju, intervenijentovo povlačenje zahtjevâ za proglašavanje žigova ništavima ne stvara nikakvu pravnu posljedicu za tužitelja, koji ostaje nositelj osporavanih žigova. Naime, on ne može zahtijevati pojačanu zaštitu za registrirane žigove.

63 Naposljetku, treba utvrditi to da tužitelj ni u okviru svojih pisanih podnesaka ni tijekom rasprave nije iznio nijedan uvjerljiv dokaz koji bi omogućio dokazivanje da je u odnosu na njega došlo do zlouporabe prava.

64 Uzimajući u obzir prethodna razmatranja, prvi dio drugog tužbenog razloga treba odbiti u cijelosti kao neosnovan.

Drugi dio drugog tužbenog razloga, koji se temelji na nedovoljnom uzimanju u obzir nacionalnih odredbi

65 Drugim dijelom drugog tužbenog razloga tužitelj prigovara žalbenom vijeću da se ograničilo na ispitivanje postupovnih odredbi u pet država članica, bez spominjanja elemenata koje je on naveo u vezi s drugim državama članicama radi utvrđivanja toga da je načelo u skladu s kojim se „tužba za utvrđenje ništavosti" žiga u određenim okolnostima ne može jednostrano povući načelo postupovnog prava općepriznato u državama članicama. Osim toga, žalbeno vijeće nije preciziralo razloge zbog kojih sudski postupci i postupci pred uredima nisu usporedivi.

66 Žalbeno vijeće na taj je način propustilo pravilno obrazložiti svoju odluku, analizirati tekst i doseg nacionalnih odredbi primjenjivih u različitim državama članicama i provesti svoje ovlasti provjere.

67 Budući da članak 83. Uredbe br. 207/2009 nije primjenjiv u ovom predmetu, tužiteljevi argumenti koji se temelje na nedostatnom uzimanju u obzir nacionalnih odredbi su bespredmetni.

68 S obzirom na naprijed navedeno, drugi dio drugog tužbenog razloga treba odbiti te stoga i drugi tužbeni razlog i tužbu u cijelosti.

Troškovi

69 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.

70 Budući da tužitelj nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje troškova, sukladno zahtjevu EUIPO-a i intervenijenta.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (osmo vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. **Tužba se odbija.**

2. **Društvu CeramTec GmbH nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) i društva C5 Medical Werks.**

Collins Barents Passer

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourgu 3. svibnja 2018.

Potpisi